

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
València-1.
Tel. 198 352 48 69.

Provança, 324, 2n.
Barcelona-37.

Impremta 1, pral.
Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Efrisc Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.

Redacció:
Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal.

Documentació:
Enric Belveser.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.

Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Mercè Ibaiz (*Barcelona*).
Miquel Martínez (*Alicant*).
Josep Rossetó (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògraf: Francesc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau Barcoló.

Disseny i maquetació:
Rosa Albero.

Logotip: Josep Hortolà.

Fotografia de la coberta:
Pau Barcoló.

Publicitat: Albert Peiró i Ortíz.

Impressió i fotocomposició: Foco-Barthe
Cambrils, B. València. Tel. 365 81 00.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A. Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V. Marqués, Quim Monzó, Ignasi Riera, Josep Iborra, Josep Píara, Raimon, Ricard Blasco, Enric A. Uobregat, Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume Lorés, Antoni Serra, Josep M. Llongart, Llorenç Capella, Gabriel Janer Manilla, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo, F. Yvars, Vicent Alexandre, Isa Trólec, Bernat Capó, J. J. Rovira, Alfons Llorenç, Josep Alexandre, Santiago Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Llib, Jordi Bigas, V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel, Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, J. L. Barbería, Josep Lacrau, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Garcia Herraiz, J. V. Alaga, Guillem Flausa, A. Garcia Hernández, Joan Randé, Joan B. Culla, Josep M. Espinós, Josep Felix Escudero, Francesc Signes, Elena Marino, Salvador Verdier, Vicent Marqués, Vicent Martí.

Direcció, redacció, administració, publicitat i subscipcions: Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a. València-1. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que respecta la llibertat d'expressió dels col·laboradors. L'opinió de la revista queda només reflectida en els articles editorials.

Des del Temps

Ràdio-Televisió Valenciana

A finals d'aquest mes, si tot va com el govern autònom espera —i no sembla haver-hi res que pugui impedir-ho—, serà aprovat a les Corts el projecte de llei pel qual es crea l'Ens Públic Ràdio-Televisió Valenciana (RTVV), és a dir, el mecanisme jurídic a partir del qual podrà fer-se possible l'existència d'un Tercer Canal de Televisió, amb cobertura per a tot el País Valencià i dependent de les nostres institucions.

No m'agradaria semblar exagerat, però, al meu parer, es tracta d'una de les iniciatives més transcendents de les que haja pogut adoptar un govern valencià, tant durant la pre-autonomia com després.

A hores d'ara, ningú no pot ignorar la transcendència de tenir o no una televisió pròpia, amb totes les previsible —i temibles— limitacions que és de raó esperar. No cal provar-ho amb les innombrables autoritats que han parlat ja d'aquestes qüestions. La nostra experiència diària ens demostra quant de mal o quant de bé pot fer un instrument com aquest. Evidentment, seria excessiu extraure conclusions a partir d'un projecte de llei que, llegit atentament, sembla plausible i que, d'altra banda, no ha promogut reaccions excessives en els partits d'oposició presents al parlament valencià.

Però, hi ha un fet que, ja d'entrada, cal remarcar en aquest projecte. El primer motiu inspirador de l'activitat de la RTVV és «la promoció i la protecció lingüística de valencià».

No cal dir que una televisió valenciana que no tingues en compte això perdria immediatament qualsevol mena de sentit. De tota manera, ja va bé que el principi figure en la llei, perquè així es converteix en una referència inexcusable, a partir de la qual, si és necessari, es podrà fer les reclamacions oportunes, en el cas que no siga respectat. I totes les precaucions són, en aquest sentit, bones.

El projecte ha trobat diversos obstacles, tant entre els correligionaris del govern autònom a Madrid, com en RTVE. El fet que d'altres «comunitats autònomes» hagen renunciat a tenir un tercer canal no ha afavorit gens, com és ben lògic, la posició del govern valencià. D'altra banda, un periòdic com *Las Provincias* ha fet la seua campanyeta demagògica contra el conseller Blasco Castany —de qui depèn la preparació jurídica i tècnica del projecte— i, al capdavant, contra la mateixa idea de la televisió autonòmica. És clar que aquesta mena de reaccions no han de ser tingudes en compte sinó com a indicis. Si el conseller de Presidència hagués estat un Manglano o un segon d'Abril o de Broseta, *Las Provincias* hauria considerat que això de la televisió valenciana era magnífic, imprescindible, la millor idea del món.

En tot cas, malgrat els obstacles, el que és ben cert és que prompte es posarà en marxa el tercer canal, ací. Si tot va bé, passats uns divuit mesos, les seues imatges arribaran de manera definitiva als televidents, aquesta raça formada per milers i milers de valencians.

Si més no per l'idioma, és del tot inexcusable que aquesta nova televisió siga fàcilment distingible de l'altra, de la de l'estat. En això no pot haver-hi renúncies ni circumloquis. Més encara que l'ensenyament, la televisió pot ser una garantia de vida per a l'idioma. Els responsables de la televisió esdevindran així, en bona mesura, responsables també del futur de l'idioma.

Francesc Pérez i Moragon

Avís als lectors i, sobretot, als subscriptors

Com que el pròxim dia 21 és festiu al País Valencià, el tiratge d'aquest número s'ha avançat un dia. Això no obstant, tenint en compte les successives vagues del Cos de Correus, a banda altres defectes estructurals d'aquest servei, els subscriptors probablement rebran el seu exemplar amb un retard innecessari. S'està estudiant que, a partir del setembre, l'avanç d'un dia en el tiratge siga setmanal, a fi d'esmenar els retards en el repartiment.